

[Tesdaorf.]

memarkedet, medens der så til gengæld for, hvad man ydede dengang prisen var høj, i en tid, hvor priserne ude bliver så små, at det ikke er muligt at producere til den pris, udlandet giver, skulle være mulighed for at sælge til en højere pris på hjemmemarkedet. Noget sådant tror jeg godt kan komme til at foreligge engang, og jeg er spændt på at se, hvor hurtigt det ærede medlem hr. Erik Eriksen så vil forandre mening. Jeg kan sige, at jeg langt ind i venstres rækker har truffet mennesker, som er enige med mig i disse synspunkter. Jeg har bl. a. truffet en venstremand, som ikke kunne forstå, at sennep skulle være så billig, som det efter de førte forhandlinger om prisen for sennep til producenterne ser ud til, at den efterhånden vil blive, idet den vil blive billigere end før. Men det ligger måske netop i, at prisen er ved at falde i udlandet. Jeg kunne ikke sige andet til ham, end at når man havde stået så hårdt på princippet om gennemsnitseksporprisen, som bl. a. hans parti har gjort, måtte man også tage følgen af dette princip og være klar over, at når prisen faldt ude, måtte varen også blive billigere herhjemme. Hvis man derimod havde fulgt det andet princip, ville man, hvis prisen på sennep lå under producentprisen, hvad den vel ikke gør endnu, have noget lettere ved at hævde, at den sennep, der bruges herhjemme til olie- og margarinefremstilling — desværre ikke ret meget salatolie til forbrugerne — skulle være dyrere.

Jeg vil dernæst gøre afbigt over for det ærede medlem hr. Erik Eriksen, for så vidt som jeg gerne vil takke ham for hans støtte nu til vort udkast. Jeg er ganske klar over, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen kunne være gået ganske anderledes hårdt imod det, og når jeg sagde, at jeg syntes, interessen kunne have givet sig et noget mere positivt udslag, var det blot, fordi det jo ikke er første gang, vi er kommet med vor skitse; også da vi sidst behandlede disse ordninger, kom vi med denne skitse, og hvis man i mellemtiden fra venstres side havde vist interesse for den, er det jo muligt, at vi tilsammen kunne være kommet lidt længere i drøftelsen af disse spørgsmål. Det er jo nemlig ganske klart, at de konservative ikke kan gennemføre dette alene uden støtte fra anden side, og derfor havde vi gerne, da det som sagt er længe siden, vi pegede på denne løsning af problemet, set lidt større interesse fra venstres side end den interesse, som jeg iøvrigt gerne vil takke

det ærede medlem hr. Erik Eriksen for, at han nu har vist.

Aage Fogh: Jeg har et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Tholstrup, repræsentanten for retsforbundet, der siger, at det er hans opfattelse og tro, at de folk, der nu ikke kan overvælde skatterne, kommer til at betale, og at han tror, at pristallet vil gå tilbage, hvis tilskudsloven bortfalder. Ja, jeg kan ikke se, at man har så meget brug for tro i denne forbindelse, for det er rent konkrete ting, der her er tale om. Det er penge, det er forhold, der kan vurderes. Det ærede medlem siger, at pristallet vil gå tilbage. Vi har i udvalget fået udleveret pristalsbudgettet, og det ærede medlem har haft mulighed for at bedømme, hvilke chancer der var for tilbagegang, og hvilke chancer der var for stigning. Vi ved angående stigningerne, at det drejer sig om 240 mill. kr.; det er 60 kr. pr. hoved, det er 4 gange 60 kr. pr. pristalsfamilie — den består jo rundt regnet af 4 medlemmer. Der er altså ikke noget at tage fejl af. Så er der den anden side; det nævnes, at skatterne vil gå ned. Vi kan se af pristalsbudgettet, at den samlede personlige skat er 374 kr., og da de 240 mill. kr. udgør ca. 10 pct. af statens budget, vil vi også hurtigt kunne regne ud, at den nedgang, der bliver i skatterne, ikke er ret stor. Så kan det ærede medlem henvisse til, at nedgangen kan tages på de indirekte skatter — det gør det ærede medlem flittigt —, men af de indirekte skatter er det spiritussen og tobakken, der bærer langt den største part. Den familie, der er tale om — det har jeg gjort opmærksom på —, er en sober familie, der kun bruger spiritus for 6 kr. 82 øre om året. Der er ikke store muligheder for besparelser der, og det er ikke en enkelt familie, ærede medlem, men det er over 300 familier, jeg har samlet oplysninger om, fra det ganske land. Det er udtryk for, at den del af befolkningen, der skal leve af disse indtægter, ikke har råd til at bruge store mængder af spiritus og derfor heller ikke skal betale ret meget i skat. Af tobak er forbruget også ringe. Endelig kommer dertil, at de toldbetragtninger, det ærede medlem var inde på, ikke har megen gyldighed. I en periode, hvor vi slutter handelsaftaler om levering af varer, spiller toldsatserne ikke meget ind, og disse handelsaftaler har det ærede medlems parti stemt for, englandsaftalen i 1930erne og ruslandsaftalen forrige år, og derfor er — det vil jeg gerne understrege stærkt — de betragtninger, det ærede